

givende komité med deltagelse af uafhængige, faglige bedømmere til at vurdere de modtagne forslag. Det er den proces, det så har været igennem.

Her skal man så også være opmærksom på, at det er et lokalt anliggende, altså Københavns Kommunes, at behandle vinderprojektet, og det er op til Københavns Kommune at følge gældende procedurer for ændringer i kommune- og lokalplaner, der jo i sidste ende forudsætter, at man har et flertal i Borgerrepræsentationen. Det vil sige, at man kan komme med nogle forslag. Hvis lokalplanen, om jeg så må sige, ikke matcher forslaget, så er det op til lokalplanmyndigheden, altså Københavns Kommune, at vurdere, om ideen er så god, at man vil ændre i et plangrundlag eller man ikke vil.

Hele den beslutningsproces og tankevirksomhed er bundet op på myndigheden Københavns Kommune, og Freja ejendomme er bare, om jeg så må sige, bidragsydere til processen, men de er ikke nogen besluttede myndighed og skal heller ikke være det.

Per Clausen (EL):

Jeg er helt enig i, at beslutningen i denne sag ligger i Københavns Kommune, men jeg synes måske alligevel godt, vi kunne have det synspunkt, at det var meget godt, hvis statslige selskaber gjorde andet end bare at overholde love og regler.

Vi kunne jo godt have det synspunkt, at det ville være godt, hvis et statsligt byggeselskab valgte et andet udgangspunkt i modsætning til en række private, som jo har en klar interesse i at tjene så mange penge som muligt og derfor ofte forsøger at få vredet plangrundlaget.

Vi synes faktisk, man skulle forsøge at finde den bedst tænkelige løsning inden for de rammer, der nu engang er besluttet, og som i Københavns Kommune jo er nogle meget gamle rammer, der er besluttet af hensyn til kulturarven og andre ting, i stedet for at lægge op til, at Freja står i spidsen for en politik, som tyder på, at man satser på en tæt bebyggelse, en bebyggelse, der satser på at tjene så mange penge som muligt.

Er det det, der skal være Frejas, det statslige ejendomsselskab, rolle på markedet?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu vil jeg med det samme sige, at jeg jo ikke er dommer eller skal bedømme, men jeg vil jo så give dem den credit, at der vel er nogle, der har

tænkt nogle tanker om noget, som bryder et mønster: Kan man gøre noget spændende? Nu tænker jeg lidt på, hvad man har set af spændende projekter i Paris under Mitterrand, som man bagefter egentlig bedømte som stor, stor kunst bygningsmæssigt, arkitektonisk.

Derfor synes jeg ikke, man skal blokere for selve baggrunden med at lade arkitekter tænke tanker, at have en uafhængig komité, der bedømmer projekterne, og hvor det hele er forankret i den myndighed, der har planlovgivning under sig – det er her Københavns Kommune – og som skal vurdere, om det er noget, som man mener er et bidrag til en spændende udvikling i København, eller det ikke er. Alle, private og andre, har jo adgangen til at sige: Er der noget spændende, man kan?

Kl. 13.25

Og sådan er min indgangsvinkel i det svar, jeg også giver, at man jo får en mulighed for at anskueliggøre nogle muligheder. Om det er så noget, man vil synes er positivt set med Københavns Kommunes øjne, skal jeg jo ikke vurdere. Det er en fuldstændig fri ret, man har i kommunen til at vurdere, hvordan man i virkeligheden mener, plangrundlaget skal være.

Per Clausen (EL):

Jeg kan godt forstå det, finansministeren siger, men jeg synes måske, at finansministeren skulle gøre sig nogle overvejelser. Når et så fornuftigt og begavet menneske som folketingsmedlem for Venstre hr. Søren Pind har givet udtryk for, at den måde Freja agerer på er værre end en sidegadeejendomsmægler, og man presser citronen uden hensyn til andre interesser, så er det jo udtryk for, synes jeg også finansministeren må erkende, at der måske godt kunne være grund til at se på, om Freja lever op til de forventninger, vi kan have til et statsligt ejendomsselskab om, at man faktisk viser andre aktører på det her område, hvordan man kan gøre det på en måde, hvor der både åbnes op for kreativitet og fornyelse, og hvor der også tages hensyn til tradition, og hvor det med at tjene så mange penge så hurtigt som muligt måske ikke er det vigtigste.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu er Freja jo ikke bygherre. Man kan sige, at de måske er med til at give en baggrund for et idéprojekt, der kan leases.

Jeg vil også godt sige, det jo heller ikke er sådan, at indtægten er størst ved, at det her projekt gennemføres, Sådan er det jo ikke. Og derfor